

Súd: Okresný súd Pezinok  
Spisová značka: 45C/3/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722200170  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Vícenová  
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2023:1722200170.12

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudkyňou Mgr. Luciou Vícenovou v právnej veci žalobkyne: R. L., M. XX.XX.XXXX, Q. R. XXX, zastúpenej advokátkou: JUDr. Natália Stahovcová, Karpatská 6, Bratislava proti žalovanému: L. L., M. XX.XX.XXXX, Q. R. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Marián Dobiš, Sládkovičova 3, Nitra o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

### rozhodol:

I. Z vecí, ktoré mali strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobkyne:

- výnos z predaja hnutelných vecí v rodinnom dome vo výške 700,- eur.

II. Z vecí, ktoré mali strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného:

- zostatok úveru voči veriteľovi: Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom: Lamačská cesta 8, Bratislava, ktorý ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vrátane istiny a príslušenstva predstavoval sumu vo výške 3.251,29 eur

- sumu vo výške 3.472,55 eur predstavujúcu zostatok na účte v Tatra banka, a.s. vo formáte IBAN: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX,

- sumu vo výške 3.674,88 eur predstavujúcu zostatok na účte v Tatra banka, a.s. vo formáte IBAN: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2.277,40 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou dňa 27.01.2022 žalobkyňa navrhla vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo manželov s odôvodnením, že žalobkyňa a žalovaný sú bývalí manželia, ktorých manželstvo bolo právoplatne zrušené rozvodom a to Rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 12P/121/2020 zo dňa 29.9.2020. Manželia neuzatvorili dohodu, ktorou by došlo k vysporiadaniu celého majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) vrátane spoločných dlhov. Do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov ešte pred zánikom BSM patrila domová nehnuteľnosť, k nej príslušné pozemky, ktoré boli bývalými manželmi pred rozvodom odpredané, pričom z kúpnej ceny bola vykonaná úhrada spoločného dlhu, ktorý bol zabezpečený záložným právom v tom čase viaznucom

na predmetnej nehnuteľnosti. Bývalí manželia si dohodou rozdelili len niektoré spoločné hnuiteľné veci, zväčša šlo o veci osobnej potreby.

2. Žalobkyňa označila za spoločné dlhy, ktoré neboli medzi žalobkyňou a žalovaným vysporiadané, a ktoré vznikli za trvania manželstva a prostriedky z nich boli použité na spoločnú domácnosť, spoločné hnuiteľné veci a bežné potreby nasledovne (s uvedením výšky dlhu ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode):

1. Úver v Home Credit použitý na bežnú spotrebu - 8.298,41 eur
2. Úver v Tatra banke a.s. - 2.373,- eur
3. Povolené prečerpanie na bežnom účte v ČSOB - 812,75 eur a 1.000,- eur (na kreditnej karte)
4. Úver na klimatizáciu do domovej nehnuteľnosti - 1.575,- eur
5. Požička zo štátneho fondu rozvoja bývania - 3.304,90 eur
6. Úver Tatra banka a.s. vo výške - 3.800,- eur. Všetky vyššie uvedené dlhy pod č. 1 až 4 v sume spolu 14.058,89 eur spláca žalobkyňa, dlhy pod č. 5 a 6. spolu v sume 7.104,90 eur spláca podľa vlastného tvrdenia žalovaný.

3. Medzi majetok, ktorý má byť predmetom vysporiadania žalobkyňa zaradila:

- a) výnos z predaja motorového vozidla Volkswagen Tiguan, ktoré bolo predané krátko pred rozvodom manželstva za kúpnu cenu 17.500,- eur a to napriek tomu, že išlo o vec, ktorá bola nadobudnutá formálne do majetku slúžiacemu na výkon podnikania jedného z manželov.
- b) prostriedky na účtoch vedené na žalovaného, ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, v žalobkyni neznámej výške
- c) prostriedky, ktoré boli z účtu vedeného na žalovaného prípadne vybraté pred rozvodom manželstva a o ktorých nebude vedieť žalovaný preukázať použitie na bežnú spotrebu alebo domácnosť.
- d) hodnotu vecí používaných na podnikanie žalovaného, ktorý podniká ako fyzická osoba na základe živnostenského oprávnenia pod I. XXXXXXXXX s miestom podnikania: XXXXX R. XXX.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe a následných vyjadreniach uviedol nasledovné: čo sa týka úveru v Home credit vo výške 8.298,41 eur, žalovaný nemá vedomosť o tom, že žalobkyňa zobrala takýto spotrebiteľský úver a následne ako naložila s peňažnými prostriedkami získanými od spoločnosti Home credit. Prvýkrát sa dozvedel o predmetnom úvere až z návrhu žalobkyne na uzatvorenie dohody o vypořádanie BSM. Žalovaný má za to, že úver od spoločnosti Home credit nepatrí do BSM, keďže žalobkyňa si tento úver zabezpečila v rozpore s dobrými mravmi a nepreukázala jeho použitie na bežnú spotrebu v rámci rodiny, spoločnej domácnosti resp. zavádzala v účele jeho využitia. K úveru č. 1 v Tatra banke vo výške 2.373,- eur uviedol, že nemal prístup k bankovému účtu, na ktorý bol poskytnutý úver č. 1 od spoločnosti Tatra banka. Z dôvodu nečitateľnosti predložených dôkazov najmä výpisov z bankového účtu v Tatra banke nie je možné ustáliť, ako žalobkyňa reálne naložila s týmito peňažnými prostriedkami. Žalovaný netvrdil, že peňažné prostriedky nemohli byť použité na domácnosť, ale žiadal predloženie čitateľných dokumentov k bankovému účtu, na ktorých sa nachádzali peňažné prostriedky z úveru č. 1 od spoločnosti Tatra banka, z ktorých je možné zároveň vyčítať, na aký účel boli použité. V tomto ohľade žalovaný upriamil pozornosť súdu na vyjadrenie žalobkyne zo dňa 30.08.2021, v ktorom uviedla, že peňažné prostriedky z úveru č. 1 od spoločnosti Tatra banka boli použité na splátku osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Tiguan (ďalej tiež ako „osobné motorové vozidlo“) a domácnosť. Žalobkyňa v tomto zmysle účelovo zavádzala žalovaného, keďže splátky na osobné motorové vozidlo boli uhrádzané z príjmu žalovaného z podnikateľskej činnosti a najmä z úplne iného účtu, čo žalovaný preukazuje výpisom z bankového účtu vedeného na meno žalovaného.

5. Čo sa týka povoleného prečerpania na bežnom účte v ČSOB vo výške 812,75 eur a 1.000,- eur taktiež tento účet bol výlučne v dispozícii žalobkyne, keďže výlučne žalobkyňa je vedená ako vlastníčka tohto účtu a výlučne ona žiadala o povolené prečerpanie, čo vyplýva z oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXR, ktoré predložila žalobkyňa. Tieto peňažné prostriedky spotrebovala výlučne žalobkyňa. V tejto súvislosti je nutné poukázať na jej nekorektnosť a jej konanie v rozpore s dobrými mravmi. Z výpisu z bankového účtu IBAN: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX z obdobia od 26.09.2020 do 26.10.2020 vyplýva, že žalobkyňa v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode a v deň, ktorý mu predchádzal vybrala z bankomatu spolu sumu vo výške 300,- eur (pozn. dňa 28.09.2020 vytiahla sumu vo výške 150,- eur a dňa 29.09.2020 vytiahla sumu vo výške 150,- eur). Podľa názoru žalovaného išlo o účelové zvýšenie povoleného prečerpania a zvýšenie svojho osobného majetku zo strany žalobkyne. Takéto konanie žalobkyne nemôže požívať žiadnu ochranu. Vzhľadom na konanie

žalobkyne má žalovaný pochybnosti o použití peňažných prostriedkov, ktoré sa nachádzali na bežnom účte v ČSOB, kde vzniklo povolené prečerpanie. Ak by aj súd pripustil alebo ak by žalobkyňa dostatočne preukázala, že povolené prečerpanie využila na chod domácnosti alebo potreby maloletého dieťaťa, žalovaný má za to, že povolené prečerpanie by nemalo zahŕňať sumu vo výške 300,- eur, ktorú žalobkyňa vyťahla z uvedeného účtu v ČSOB v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode a v deň, ktorý mu predchádzal. Záverom žalovaný uviedol, že nerozumie kde a ako mohli žalobkyňa vzniknúť dve prečerpania, teda vo výške 812,75 eur a 1.000,- eur. Žalovaný žiadal o predloženie dokladov, ktoré preukážu, že na kreditnej karte bolo ku dňu nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode prečerpanie vo výške 1.000,- eur a ako bolo s týmito peňažnými prostriedkami naložené.

6. K výnosu z predaja motorového vozidla VW Tiguan vo výške 17.500,- eur uviedol, že vozidlo bolo financované z podnikateľského úveru, a to na účely podnikateľskej činnosti žalovaného. Úver za osobné motorové vozidlo bol splácaný z príjmov z podnikateľskej činnosti žalovaného. Suma vo výške 17.500,- eur za predaj motorového vozidla bola použitá na vyplatenie zostatku úveru vo výške 11.000,- eur. Druhá časť z výnosu predaja vo výške 650,- eur bola použitá na vyplatenie školného pre syna strán sporu. Tretia časť z výnosu predaja motorového vozidla vo výške 1.500,- eur bola použitá na vyplatenie prečerpania z jedného zo spoločných účtov. Zvyšná časť vo výške 4.350,- eur zostala na bežnom účte žalovaného ku dňu zrušenia BSM, kde bol ku dňu zrušenia BSM aj po zohľadnení tejto čiastky zostatok vo výške 5.447,96 eur.

7. Žalovaný ďalej uviedol, že z výpisov zo spoločného účtu za mesiace máj 2020, jún 2020 a júl 2020 vyplýva, že žalobkyňa si počas týchto mesiacov poslala na svoj osobný účet sumu v súčte 2.100,- eur. Podľa názoru žalovaného išlo o čisto špekulatívne konanie žalobkyne, pretože ide o posledné mesiace pred rozvodom a táto sa snažila získať peňažný prospech. Zároveň mal žalovaný za to, že suma 2.100,- eur neslúžila na bežnú spotrebu rodiny behom obdobia troch mesiacov, pretože ide o pomerne veľkú čiastku. Skutočnosť, že tieto peňažné prostriedky žalobkyňa nevyužila na potreby domácnosti, ale výlučne na svoje vlastné potreby, vyplýva aj z rozsudku o rozvode, keďže v tomto rozsudku je uvedené: „Rodina býva v rodinnom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, mesačné výdavky na bývanie, ktoré sú vo výške 250,- eur mesačne a splátka hypotéky 350,- eur mesačne uhrádza manžel.“ Je tak zjavné, že žalobkyňa objektívne nemohla minúť 2.100,- eur mesačne na domácnosť. Ohľadom týchto prevodov žalobkyne opätovne dal žalovaný do pozornosti súdu, že samotná žalobkyňa v konaní o rozvode uviedla, že žijú oddelene. Vzhľadom k týmto skutočnostiam žalovaný navrhol, aby suma vo výške 2.100,- eur, ktorú žalobkyňa vybrala zo spoločného účtu tesne pred rozvodom bola zohľadnená pri vyporiadaní BSM. Zároveň žalovaný spolu s duplikou doručí súdu aj výpisy z účtu za mesiac august 2020 a september 2020, ktoré preukážu, že žalobkyňa uskutočnila ďalšie sporné prevody, ktoré je taktiež nutné pri vyporiadaní BSM účastníkov konania zohľadniť.

8. K veciam používaným na podnikateľskú činnosť žalovaný uviedol, že podnikateľ začal spoločne so svojim bratom, pričom svoje podnikateľské aktivity ukončili v roku 2015. Po ukončení podnikateľskej činnosti v roku 2015 bol žalovanému vyplatený podiel vo výške 22.000,- eur (ďalej tiež ako „podiel č. 1“) a tento bol kompletne použitý na spoločnú domácnosť strán sporu. Taktiež v auguste v roku 2015 bol žalovanému vyplatený podiel vo výške 8.000,- eur (ďalej tiež ako „podiel č. 2“) za zhodnotenie prenajatej budovy, v ktorej spolu so svojim bratom vykonávali podnikateľskú činnosť. Podiel č. 2 bol taktiež vnesený do spoločnej domácnosti. Rovnako všetky príjmy žalovaného získané z podnikania vnášal do spoločnej domácnosti. Zisky žalovaného z jeho podnikateľskej činnosti, ktoré boli vnesené do ich spoločnej domácnosti tak prevyšovali akúkoľvek hodnotu peňažných prostriedkov, ktorá podľa názoru žalobkyne bola vnesená z majetku patriaceho do BSM do výlučného majetku žalovaného slúžiaceho na podnikanie. V týchto súvislostiach je nutné uviesť, že po ukončení podnikania v roku 2015 došlo k odpísaniu a/alebo predaju všetkého majetku, ktorý využíval na prevádzkovanie podnikania a výnosy z jeho predaja sú premietnuté v podiele č. 1. Tieto skutočnosti žalobkyňa zámerné neuviedla v Návrhu a napriek tomu si nárokuje časť výnosov z podnikania žalovaného. Zároveň je nutné uviesť, že žalovaný na začiatok svojej podnikateľskej činnosti a ani v priebehu jeho podnikateľskej činnosti nevyužil žiadny majetok tvoriaci BSM z dôvodu, že na podnikateľskú činnosť, ktorú vykonával s bratom im poskytla kapitál ich matka.

9. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa úmyselne v Návrhu opomenula časť peňažných prostriedkov, ktoré boli vynaložené z majetku tvoriaceho BSM do jej výlučného majetku resp. majetku, ktorý mal slúžiť na jej podnikanie. Z masy BSM bolo v roku 2002 použitých 300.000,- Sk (9.958,17 eur) na začatie podnikateľskej činnosti žalobkyne. Žalobkyňa túto sumu vo vyjadrení zo dňa 30.08.2021

nerozporovala a teda si je vedomá, že predmetná suma vo výške 9.958,17 eur bola zo spoločného majetku tvoriaceho BSM vynaložená na jej výlučný majetok, ktorý mal slúžiť na jej podnikanie. Žalobkyňa jedine rozporuje, že táto čiastka nemôže byť zahrnutá vo vyporiadaní BSM, pretože žiadny majetok, ktorý bol nadobudnutý z prostriedkov BSM už nevlastní. Je tomu tak preto, že jej podnikanie nedopadlo úspešne a musela s ním v priebehu niekoľkých mesiacov od jeho začiatku skončiť. Teda všetok majetok, ktorý nadobudla z BSM za účelom svojej podnikateľskej činnosti bol použitý na ukončenie neúspešného podnikania. Názor žalobkyne, ktorým sa snaží navodiť dojem, že neúspešné podnikanie jedného z manželov sa nezohľadňuje pri vyporiadaní BSM, a to aj za situácie, ak boli na podnikanie vynaložené peňažné prostriedky patriace do BSM nie je správny. „Veci slúžiace výkonu povolania, resp. podnikaniu manžela sú jeho oddeleným majetkom a rovnako neúspešné podnikanie môže mať vplyv na rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov“ (Veľké komentáre - Občiansky zákonník I, § 1- 450, C. H. Beck, str. 1085). Žalovaný preto navrhol, aby v rámci vyporiadania BSM bola zohľadnená aj čiastka 9.958,17 eur, z ktorej by mala zaplatiť žalovanému vyrovnávací podiel vo výške 4.979,09 eur. „V prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich je tento manžel povinný pri vyporiadaní nahradiť do bezpodielového spoluvlastníctva prostriedky vo výške (hodnote), v akej boli na jeho oddelený majetok skutočne vynaložené“ (Veľké komentáre - Občiansky zákonník I, § 1- 450, C. H. Beck, str. 1140)

10. Žalovaný ďalej uviedol, že počas trvania BSM strany sporu kúpili saunu za sumu vo výške 1.200,- eur, pričom žalovaný má vedomosť, že žalobkyňa saunu predala v roku 2020 za sumu vo výške 650,- eur a výnos z predaja sauny si ponechala. Žalovaný preto navrhol, aby výnos z predaja sauny vo výške 650,- eur bol zohľadnený pri vyporiadaní BSM.

11. Žalovaný počas svojej podnikateľskej činnosti, ktorú vykonával spolu so svojim bratom zakúpil za účelom podnikania osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra približne za sumu 400.000,- Sk. Uvedené motorové vozidlo do dnešného dňa využíva žalobkyňa. V súčasnosti môže byť trhová cena tohto motorového vozidla vo výške 1.000,- eur. Žalovaný navrhol, aby bolo motorové vozidlo zn. Opel Astra prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne, keďže ho stále využíva a zároveň aby žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu vo výške 500,- eur titulom vyrovnania.

12. Záverom žalovaný poukázal aj na ustálený záver právnej vedy, v zmysle ktorého: „Do úvah o výnimke odôvodňujúcej prelomenie zásady rovnosti pri vyporiadaní majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov sa môžu premietnuť aj okolnosti nadobudnutia spoločného majetku manželmi a prínosy jedného z manželov do bezpodielového spoluvlastníctva, za ktoré treba považovať nielen peniaze, ktorými manžel prispel na zabezpečenie alebo zhodnotenie spoločnej veci, ale i hodnotu jeho majetku, ktorá bola použitá k rovnakému účelu“ (Veľké komentáre - Občiansky zákonník I, § 1- 450, C. H. Beck, str. 1135). V tejto súvislosti žalovaný opätovne poukázal na skutočnosť, že na jeho podnikanie boli použité výlučne peňažné prostriedky získané od jeho matky, teda z jeho podnikateľskej činnosti iba vnášal do spoločnej domácnosti a nič zo spoločného majetku tvoriaceho BSM nevniesol do svojho podnikania. Získané podiely č. 1 a č. 2 výrazne prevyšujú akékoľvek zárobky žalobkyne získané počas trvania BSM. Pri zohľadnení veľkého nepomeru majetkových hodnôt, ktoré vložil do BSM a neodôvodneného zadlžovania BSM zo strany navrhovateľky mal žalovaný za to, že predajom spoločnej nehnuteľnosti došlo k vyporiadaniu ich celého BSM. Nakoľko to rovnako v danom období vnímala aj žalobkyňa, žalovaný krok žalobkyne v podobe podania Návrhu nečakal a je sklamaný z jej postoj. Žalovaný mal za to, že v danom prípade existujú relevantné dôvody na to, aby sa súd odchýlil od zásady rovnosti podielov a BSM.

13. Žalobkyňa v replike uviedla, že Žalovaný vedel o úverových zmluvách, ktoré uzatvárala. Žalobkyňa mala príjem len z pracovného pomeru, pričom mzda jej pravidelne prichádzala na účet žalovaného a žalovaný vedel, že iný príjem žalobkyňa nemá. Tento účet žalovaný nesprávne vo svojom vyjadrení označuje ako svoj „podnikateľský účet“. Splátky hypotekárneho úveru na dom, kde spoludlžníkom bol aj žalovaný, boli uhrádzané z účtu, ktorý bol vedený v Slovenskej sporiteľni. Práve na tento účet boli vkladané prostriedky získané z úveru v Home credit tak, aby mohli byť včas vykonané splátky hypotekárneho úveru. Toto preukazujú výbery z účtu a vklady na účet. Dôvod, pre ktorý bola táto transakcia realizovaná týmto spôsobom bol ten, že splátka hypotéky bola splatná v daný deň vkladu na účet a bezhotovostný prevod z účtu v Tatra banke (kde boli prostriedky z Home credit) na účet v Slovenskej sporiteľni (z ktorého odchádzali splátky hypotéky), by trvalo 1 až dva pracovné 2 dni. Z tohto dôvodu bola suma zodpovedajúca splátke hypotéky vybraná z bankomatu a vložená hotovostne na

účet v Slovenskej sporiteľni, aby bola včas uhradená splátka hypotekárneho úveru. Keďže žalovaný zo žiadneho zo svojich účtov nerealizoval platby na splátku hypotéky, musel vedieť o tom, ako a z akých prostriedkov sú realizované. Nemôže tvrdiť, že nevie, ako žalobkyn'a naložila s prostriedkami na účte v Slovenskej sporiteľni, keďže spoločne ešte ako manželia splácali hypotekárny úver, ktorý bol zabezpečený záložným právom banky na spoločnej domovej nehnuteľnosti. Žalovaný tiež nesprávne poukazuje na to, že žalovaný a žalobkyn'a spolu nehospodárili až do rozvodu. I keď ich spolužitie bolo narušené a ako uviedla žalobkyn'a v rozvodovom konaní, že ako manželia žili oddelene, malo sa tým na myslí, že boli citovo odcudzení. To, že spoločne v domácnosti hospodárili až do rozvodu preukazuje aj fakt, že žalovaný žalobkyni neplatil žiadne výživné na maloletú dcéru a to bolo z dôvodu, že všetky náklady na domácnosť a deti boli uhrádzané spoločne. Žalobkyn'a podala návrh na rozvod až v auguste 2020. Žalovaný rozporuje, že prostriedky z úveru v Home credit boli použité na domácnosť a výživu detí, zároveň však z jeho predložených dôkazov nevyplýva, že by on sám financoval domácnosť, splácal hypotekárny úver a poskytoval výživné na spoločné deti. Preto sa všetky tieto platby realizovali tak ako je uvedené v návrhu žalobkyne. O spoločnom hospodárení svedčí aj e-mail adresovaný zo strany žalovaného žalobkyni v mesiaci júl 2020, týkajúci sa možnosti spoločného úveru, ktorí plánovali bývalí manželia zobrať. O tom, že žalovaný vedel o tomto účte a jeho položkách svedčí aj fakt, že mal vydanú platobnú kartu k účtu.

14. K úveru poskytnutému Tatra bankou (označovaný ako úver č. 1 v Tatra banke) bol rovnako ako úver z Home credit použitý pre potreby domácnosti, prostriedky z úveru boli poukazané na rovnaký účet ako prostriedky z Home credit, takže v tomto smere sú skutočnosti uvádzané žalobkyn'ou preukázané výpismi z účtu označenými k vyššie uvedenému bodu 1. Žalovaný nesprávne uviedol, že splátky za vozidlo Volkswagen Tiguan boli financované z príjmu z jeho podnikateľskej činnosti z jeho podnikateľského účtu. Tento účet nebol podnikateľským účtom žalovaného, o čom predložila žalobkyňa písomné doklady (zriadenie účtu a príjmové položky, ktoré sú mzdou žalobkyne z jej pracovného pomeru). Išlo o účet zriadený pre fyzickú osobu, nepodnikateľa, na tento účet bola poukazovaná aj mzda žalobkyne. Prostriedky z úveru poskytnutého Tatra bankou boli poukazané práve na účet uvádzaný žalovaným ako účet, z ktorého boli vykonávané platby leasingu. („spoločný“). Aj z tohto je zrejmé, že žalovaný musel vedieť o úveroch, keďže celá mzda žalobkyne prichádzala na jeho „podnikateľský“ účet a na tento účet boli posielané aj prostriedky z úveru. Všetok príjem žalovaného z podnikania však prichádzal na iný účet a to účet označený aj vo výpise ako „podnikateľský“ IBAN P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Z tohto skutočne podnikateľského účtu neboli vykonávané splátky za uvedené vozidlo, tie boli vykonávané z účtu, na ktorý chodila mzda žalobkyne (P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX). K povolenému prečerpaniu ku kreditnej karte na účte v ČSOB uviedla, že vzniklo úhradou nákladov v spoločnej domácnosti, o čom svedčia výpisy z tohto účtu. Oba dlhy boli uhradené z účtu žalobkyne. Dôvodom výberu finančných prostriedkov krátko pred rozvodom manželstva bolo, že táto suma bola použitá na výživu spoločnej maloletej dcéry, pričom žalovaný sa na jej výžive inak finančne nepodieľal. Maloletá dcéra mala v tomto období narodeniny, a tieto prostriedky, na ktoré poukazuje žalovaný (výbery z bankomatu 150,- eur k 28.9.2020 a 150,- eur k 29.9.2020) boli použité pre maloletú (oslava narodenín). Žalovaný začal uhrádzať výživné na maloletú až po právoplatnosti rozsudku o rozvode, do toho času poskytovali maloletej vtedy ešte manželia výživu spoločne, zo spoločných prostriedkov na účtoch v bankách.

15. Splátky za vozidlo VW Tiguan boli podľa žalobkyne uhrádzané zo spoločných prostriedkov manželov, z účtu, ktorý žalovaný označuje ako „podnikateľský“ účet, išlo však o bežný účet zriadený pre fyzickú osobu nepodnikateľa, pričom na tento účet prichádzala mzda žalobkyne z jej pracovného pomeru a karty k účtu mali obaja bývalí manželia. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že suma 1.500,- eur bola použitá na vyplatenie prečerpania jedného zo spoločných účtov. Ešte pred dn'om, kedy na účet prišla kúpna cena za vozidlo ( k 1.7.2020) bol na účte zostatok, ktorý nebol záporný a teda tam nebolo evidované prečerpanie. Preto táto suma nemohla byť použitá na úhradu dlhu, ktorý v danom čase už zanikol.

16. K tvrdeniam žalovaného o výberoch z predmetného účtu za mesiace máj 2020 až jún 2020 uviedla, že v tomto čase ešte nebol podaný návrh na rozvod manželstva, žalovaný o výberoch vedel a nikdy ich nerozporoval. Keďže šlo o spoločný účet, musel mať o výdavkoch z účtu prehľad. Trvala na tom, že šlo o bežnú potrebu rodiny. Prostriedky boli s vedomím žalovaného použité aj pre ich spoločného syna, ktorý v tom čase študoval a nemal príjem. Poprela, že by zo spoločného majetku bola vynaložená suma vo výške 9.958,17 eur v roku 2002, táto suma nikdy na podnikanie žalobkyne vynaložená nebola. Podnikanie bolo ukončené pred 20-timi rokmi. Nesúhlasila so zohľadňovaním tejto sumy vo vysporiadaní BSM. Sauna bola ako dar zakúpená pre žalobkyn' u a žalovaný si v tom období v tejto sume zakúpil osobný počítač.

Saunu následne žalobkynia darovala synovi, pretože ju nepoužívala. Navrhla, aby nebola zaradená do vysporiadania, pretože v opačnom prípade bude potrebné vykonať súpis všetkých hnutel'nych vecí, ktoré si už bývalí manželia rozdelili. Vozidlo Opel Astra bolo predané za kúpnu cenu 400,- eur, išlo o 20-ročné auto. Nesúhlasila s názorom žalovaného, že pri tomto vysporiadaní spoločného majetku je potrebné aplikovať prelomenie zásady rovnosti. Žalobkynia mala v mnohých obdobiach spoločného života vyšší príjem ako žalovaný. V tejto súvislosti žiadala, aby žalovaný predložil dan'ové priznania za obdobie 10 rokov pred rozvodom. Mala za to, že z týchto dan'ových priznaní bude vyplývať mimoriadne nízky príjem žalovaného. Žiadala, aby žalovaný preukázal majetkové hodnoty vnesené do spoločného majetku.

17. Žalovaný v duplike k úveru v Home credit vo výške 8.298,41 eur uviedol, že zotrúva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach v tom zmysle, že úver v Home credit nemá patriť do BSM, keďže o uzatvorení tohto úveru nevedel, a to z nasledujúcich dôvodov. Prostriedky z predmetného úveru boli vložené na osobný bankový účet žalobkyne s tým, že výlučne žalobkyňa mala výlučné dispozičné právo s týmto účtom. Žalobkyňa vo svojom Vyjadrení tvrdí, že žalovaný mal vedomosť o účte a jeho položkách, na ktorý boli poukázané prostriedky poskytnuté z úveru v Home credit, pričom vedomosť žalovaný má vyplývať zo skutočnosti, že na jeho meno bola vydaná platobná karta. Uvedený záver žalobkyne je však nesprávny z dôvodu, že práva spojené s platobnou kartou a dispozičné právo s účtom sú dva odlišné pojmy. Platobná karta oprávňuje držiteľa karty na platenie, výbery alebo vklady z bankomatu. S držbou platobnej karty sa však žalovaný nevie dostať do internet bankingu a prezerat' si výpisy z tohto účtu. Žalovaný tak nemohol vedieť o transakciách na súkromnom účte žalobkyne, keďže nemal dispozičné právo k tomuto účtu, ale mal len vydanú platobnú kartu, navyše žalovaný danú platobnú kartu nikdy nepoužil. Žalobkyňa na jednej strane tvrdí, že úver v Home credit bol spoločný a žalovaný o ňom mal vedomosť, ale na druhú stranu je čudné, prečo prostriedky z úveru v Home credit boli poukázané výlučne na súkromný účet žalobkyne, s ktorým mala výlučné dispozičné právo výlučne ona samotná a tieto prostriedky, keďže išlo o „spoločný“ úver, ako tvrdí žalobkyňa neboli poukázané na ich spoločný účet vedený v Tatra banke IBAN: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (ďalej tiež ako „Spoločný účet v Tatra banke“).

18. Po analýze výpisu zo súkromného účtu žalobkyne je podľa žalovaného evidentné, že žalobkyňa zavádzala v účele použitia peňažných prostriedkov z úveru v Home credit (spoločnú domácnosť a splátky hypotekárneho úveru). Peňažné prostriedky z úveru v Home credit boli vložené na účet žalobkyne dňa 23.01.2020 v celkovej výške 6.000,- eur. V rovnaký deň boli z tohto účtu urobené prevody v celkovej výške 1.600,- eur, pričom dva prevody vo výške 600,- eur boli vykonané s poznámkou „mama“ (pozn. zrejme žalobkyňa poslala peniaze svojej matke) a ďalších 1.000,- eur boli poslané na žalovanému neznáme účty. Následne dňa 27.01.2020 žalobkyňa vykonala niekoľko ďalších výberov z bankomatu vo výške 1.000,- eur. Žalobkyňa tak v priebehu 4 dní od poskytnutia úveru vo výške 6.000,- eur vykonala výbery a prevody spolu vo výške 2.600,- eur, pričom mohlo ísť o maximálne jednu splátku hypotekárneho úveru vo výške 347,85 eur a zvyšná časť vybraných alebo prevedených peňazí logicky nemohla byť využitá pre potreby domácnosti, keďže stále išlo o výbery alebo prevody vo výške 2.252,15 eur v priebehu pár dní. Z výberov hotovosti sa nedá preukázať, že tieto prostriedky boli použité na potreby domácnosti. Na preukázanie tejto skutočnosti by žalobkyňa mala mať k dispozícii doklady ako napríklad pokladničné bloky, z ktorých by vyplývalo, že vybrané prostriedky použila na domácnosť. Časť výpisu resp. výbery z neho vykonané nezodpovedajú vyššie uvedenému tvrdeniu žalobkyne, že vyberala sumu zodpovedajúcu splátke hypotéky. Žalobkyňa v tejto súvislosti predložila doklady o vkladoch peňažných prostriedkov na účet v Slovenskej sporiteľni, avšak z tohto dôkazu nevyplýva vôbec nič, pretože tieto vkladné prostriedky mohli pochádzať aj zo Spoločného účtu v Tatra banke, keďže žalobkyňa aj z tohto účtu robila nemalé výbery hotovosti. Z týchto dokladov napriek tomu vyplýva, že žalobkyňa na účet v Slovenskej sporiteľni údajne vložila 1.654,- eur oproti 6.000,- eur, ktoré jej z úveru v Home credit boli poskytnuté. Zároveň je nutné uviesť, že na tento súkromný účet žalobkyne prichádzali aj platby, ktoré ona realizovala zo Spoločného účtu v Tatra banke. Žalobkyňa teda zavádzala v tom zmysle, že zo svojho súkromného účtu, na ktorý boli vložené prostriedky z úveru v Home credit, boli použité na splátky hypotekárneho úveru, keďže výpis z jej súkromného účtu tejto skutočnosti nezodpovedá. V ďalšej časti žalobkyňa uviedla, že zvyšok peňažných prostriedkov bol z úveru v Home credit použitý na spoločnú domácnosť. Je pravdou, že žalobkyňa z tohto účtu uhrádzala aj nákupy potravín, liekov a pod., ale vždy išlo o pomerne malé sumy. Väčšia časť výpisu zo súkromného účtu žalobkyne pozostáva z nákupov oblečenia, parfumov a iných nepotrebných a už vonkoncom nie vecí slúžiacich domácnosti, ktoré si kupovala žalobkyňa výlučne pre seba a boli vo výrazne väčšej sume, ako boli úhrady vecí slúžiacich spoločnej domácnosti.

19. V súvislosti s tvrdeniami žalobkyne, ktorá údajne vyberala splátky na hypotéku z jej súkromného účtu a tieto potom vkladala na účet v Slovenskej sporiteľni, keďže podľa jej vyjadrení by prevod z účtu na účet trval dlho, žalovaný uviedol, že on dokázal hypotekárny úver splácať práve prevodmi a nie výbermi v hotovosti s následným vkladáním peňažných prostriedkov na účet v Slovenskej sporiteľni. Z uvedeného dôvodu spôsob akým údajne žalobkyňa splácala hypotekárny úver považuje za nelogický a špekulatívny. O zlom hospodárení žalobkyne svedčí aj skutočnosť, že práve z výpisu z jej súkromného účtu vyplýva, že sa dostávala do omeškania s úhradami úveru v Home credit, keďže na výpise z jej súkromného účtu sa objavujú aj úroky z omeškania, splátky istiny z omeškania a sankčné úroky. Ohľadom úveru v Home credit si žalovaný dovoľuje ešte poukázať na hodnotu RPMN, ktorá je vo výške 21,8 %. Žalovaný by nikdy žalobkyni nedovoľil uzatvoriť takúto úverovú zmluvu, ktorej úroková sadzba je neprimerane vysoká, ak by mal o takejto skutočnosti vedomosť. Peňažné prostriedky z úveru Home credit boli poukázané na súkromný účet žalobkyne dňa 23.01.2020 a podľa názoru žalobkyne tieto mali slúžiť na splátky hypotekárneho úveru. Žalovaný predložil výpis zo Spoločného účtu v Tatra banke, z ktorého vyplýva, že od júla 2020 boli splátky hypotekárneho úveru hradené zo Spoločného účtu v Tatra banke. Žalovaný v mesiaci júl 2020 zrušil žalobkyni dispozičné právo k tomuto účtu, keďže už mal vedomosť o tom, že žalobkyňa sa chce rozviešť. Spoločný dom strany sporu predali až v marci 2021 a z toho následne vyplatili zvyšnú časť hypotekárneho úveru. Ako vyplýva z priloženého výpisu zo Spoločného účtu v Tatra banke, žalovaný uhrádzal mesačné splátky hypotekárneho úveru až do jeho celkového vyplatenia po predaji domu, bez pričinenia žalobkyne. Keďže hypotekárny úver bol ich spoločný dlh, žalovaný mal za to, že čiastka ktorú splatil od rozvodu má patriť do BSM. Počnúc októbrom 2020 tak žalovaný až do úplného splatenia spoločného hypotekárneho úveru uhradil celkom 2.104,55 eur z jeho vlastných prostriedkov a táto suma sa má podľa jeho názoru zohľadniť pri vypořádání BSM. Vychádzajúc z dokladov predložených žalobkyňou, ak by súd mal za to, že peňažné prostriedky získané z úveru v Home credit boli použité na splátky hypotekárneho úveru, tak maximálne vo výške 1.654,- eur, ktoré by za takých okolností mohli predstavovať výlučný majetok žalobkyne, ktorý bol vnesený do BSM, keďže úver v Home credit je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne.

20. Čo sa týka Úveru č. 1 v Tatra banke vo výške 2.373,- eur žalovaný poukázal na vzájomne si odporujúce tvrdenie žalobkyne, keď v bode 2 Vyjadrenia, teda k úveru č. 1 v Tatra banke žalobkyňa uvádza, že: „Úver poskytnutý Tatra bankou bol rovnako ako úver z Home credit použitý pre potreby domácnosti, prostriedky z úveru boli poukázané na rovnaký účet ako prostriedky z Home credit (pozn. súkromný účet žalobkyne), takže v tomto smere sú skutočnosti uvádzané žalobkyňou preukázané výpismi z účtu...“ a súčasne k bodu 2, teda k úveru č. 1 v Tatra banke uvádza, že: „Prostriedky z úveru poskytnutého v Tatra bankou boli poukázané na účet (pozn. Spoločný účet v Tatra banke) uvádzaný žalovaným ako účet, z ktorého boli vykonávané platby leasingu.“ Taktiež mal za to, že žalobkyňa si vzájomne odporuje v tom, že z predmetného úveru boli hradené splátky na hypotekárny úver, leasing na auto a ešte aj potreby domácnosti. Je pravdou, že leasing na auto sa hradil zo Spoločného účtu v Tatra banke, ale na tento účet neboli čerpané žiadne prostriedky zo žiadneho úveru ako tvrdí žalobkyňa. Žalobkyňa sa ohradza tým, že jej mzda chodila na Spoločný účet v Tatra banke, ale na druhú stranu neuvádza to, že minimálne v mesiacoch máj 2020, jún 2020, júl 2020 si vždy zo Spoločného účtu v Tatra banke svoju mzdu aj previedla na svoj súkromný účet. Uvedená skutočnosť zároveň spochybňuje pôvod peňazí, ktoré mala žalobkyňa údajne vložiť na účet v Slovenskej sporiteľni a ktoré mohli pochádzať aj zo Spoločného účtu v Tatra banke s tým, že všetky peňažné prostriedky z úveru v Home credit alebo úveru č. 1 v Tatra banke mohla použiť na svoje súkromné účely.

21. Žalovaný považoval za potrebné poukázať na výpis z účtu v ČSOB v tvare IBAN: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to konkrétne na výpis za obdobie 26.09.2020 až 26.10.2020 a výpis za obdobie 27.08.2020 až 25.09.2020. Z výpisu za obdobie 27.08.2020 až 25.09.2020 vyplýva, že ku dňu 25.09.2020, teda 4 dni pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o rozvode bol stav -492,25 eur, avšak od obdobia 26.09.2020 sa táto záporná istina zvýšila na sumu vo výške 910,96 eur, čo žalovaný považuje za špekulatívne konanie žalobkyne. V predchádzajúcom vyjadrení žalovaný poukázal na výbery zo dňa 28.09.2020 a 29.09.2020 spolu vo výške 300,- eur voči čomu sa žalobkyňa ohradila, že išlo o boli vybrané na oslavu ich maloletej dcéry. Žalovaný toto tvrdenie považuje za zavádzajúce a má za to, že žalobkyňa tieto prostriedky minula na svoju osobnú potrebu z dôvodu, že oslava narodením bola konaná u nich doma a teda nemohol vzniknúť tak vysoký náklad na usporiadanie oslavy. Na druhú stranu žalobkyňa pred narodeninami mal. dcéry prišla za žalovaným s návrhom, či jej spoločne a na polovicu nekúpia mobilný telefón v hodnote 600,- eur. Žalovaný spomínaný mobilný telefón aj zakúpil, ale od žalobkyne

do dnešného dňa nedostal sľúbenú čiastku, teda 300,- eur. Na strane 4 Vyjadrenia žalobkyňa uvádza: „Nesúhlasíme s tvrdením žalovaného, že suma 1.500,- eur bola použitá na vyplatenie prečerpania jedného zo spoločných účtov. Ešte pred dňom, kedy na účet prišla kúpna cena za vozidlo (k 1.7.2020) bol na účte zostatok, ktorý nebol záporný a teda tam nebolo evidované prečerpanie. Preto táto suma nemohla byť použitá na úhradu dlhu, ktorý v danom čase už zanikol.“ Z uvedeného tvrdenia vyplýva, že jedno prečerpanie zaniklo pred rozvodom a napriek tomu si žalobkyňa uplatňuje vo vyporiadaní BSM dve prečerpania. Túto skutočnosť potvrdzuje aj to, že žalobkyňa predložila iba jeden dôkaz o uhradení prečerpania. Napriek vyššie uvedenému žalovaný nesúhlasil s tým, aby spomínané prečerpanie bolo súčasťou BSM, keďže dispozičné právo k týmto účtom mala výlučne žalobkyňa, ale z výpisov z účtov nevyplýva, ako bolo s týmito prostriedkami naložené.

22. Čo sa týka VW Tiguan žalovaný uviedol, že sama žalobkyňa predložila dôkaz o úhrade sumy 11.000,- eur (konkrétne 10.939,22 eur) za predčasné splatenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.08.2020, z ktorého vyplýva, že táto suma bola reálne uhradená ako predčasné splatenie spotrebiteľského úveru. Zvyšok peňažných prostriedkov, ktoré boli získané za predaj osobného motorového vozidla vo výške 4.350,- eur sú premietnuté v zostatku na účte žalovaného ku dňu rozvodu.

23. K veciam používaným na podnikateľskú činnosť žalovaného žalovaný uviedol, že prevádzkovanie živnosti, ktorú žalovaný vykonával s jeho bratom započal ešte ich otec I. J. L., po ktorom prebrali celú prevádzku. Žalovaný poukázal na čl. IX zmluvy o združení, z ktorého vyplýva, že ak jeden účastník vystúpi zo zmluvy o združení má nárok na vyplatenie jeho podielu, ktorý existoval ku dňu zániku zmluvy o združení. Keďže v roku 2017 došlo k odpísaniu všetkého majetku, ktorý slúžil žalovanému a jeho bratovi na podnikanie, žalovanému nevznikol žiadny nárok na vyplatenie podielu. Od roku 2017 žalovaný už nevlastní žiadny majetok, ktorý by súvisel s podnikaním. Žalovaný predložil aj potvrdenie, že dňa 11.02.2016 mu z podnikateľskej činnosti bola vyplatená čiastka vo výške 20.098,86 eur, ktorá bola poukázaná na Spoločný účet v Tatra banke. Dňa 20.10.2016 bola žalovanému vyplatená suma vo výške 12.550,- eur, ktorú vniesol do spoločného majetku. Okrem týchto vysokých výnosov z podnikania žalovaný neustále vykonával zárobkovú činnosť, čiže jeho celkové výnosy z podnikania mnohonásobne prevyšovali akékoľvek príjmy, ktoré počas trvania BSM dosahovala žalobkyňa.

24. Žalovaný trval na prelomení zásady rovnosti podielov, keďže žalobkyňa neúmerne zaťažovala BSM úvermi a žalovaný preukázal, že jeho príjmy z podnikania boli mnohonásobne vyššie ako akékoľvek príjmy žalobkyne. V tejto súvislosti žalobkyňa navrhla vypočítať svedkov J. M., S. P. J. D. P., ktorí majú preukázať podieľanie sa žalobkyne na spoločnej domácnosti. Výsluch uvedených svedkov považuje žalovaný za irelevantný hneď z niekoľkých dôvodov. U. M. J. U. P. sú sestry žalobkyne a U. P. je otcom žalobkyne. Títo svedkovia nemali prehľad o hospodárení strán sporu, keďže nemali prístup k ich účtom a ani nemohli vedieť, na čo v skutočnosti mŕňajú prostriedky patriace do BSM. Navrhovaní svedkovia by k veci reprodukovali iba skutočnosti, ktoré sa dozvedeli od žalobkyne, pričom v súvislosti s ich rodinným vzťahom by tieto výpovede boli neobjektívne.

25. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že jej mzda bola poukazovaná na spoločný účet. Poprela tvrdenie žalovaného, že by si mzdu z tohto účtu vyberala. Práve naopak, výpisom z účtu za obdobie od 1.7.2019 do 29.9.2020 je preukázané, že na spoločný účet zaslala 3.700,- eur a vybrala z neho 2.300,- eur, teda rozdiel je v sume 1.400,- eur, ktorý žalobkyňa na spoločný účet zo svojho súkromného účtu zaslala. Peniaze na súkromnom účte mala z úverov. K pohybu na účte, na ktorý poukazuje žalovaný s poznámkou „mama“, že mala údajne poslať svojej mame, nezakladá sa na pravde. Uvedené platby s poznámkou „mama“ boli zaslané dcére a synovi. Na vysvetlenie k výpisu z účtu uviedla, že učila deti hospodáriť s peniazmi, teda darovala im určite finančné prostriedky, ktoré dostala od rodičov, keď predali dom a ktoré získala z úveru, deti jej časť finančných prostriedkov vracali, rozdiel je uvedený na výpisoch. Informácia z Tatra banky potvrdzuje, že dňa 12.9.2019 jej bola poskytnutá suma 6.110,- eur od jej matky T. P. (aj od otca, na účte je meno matky). Z výpisov z jej súkromného účtu za obdobie od 1.1.2020 do 30.9.2020 podľa žalobkyne jednoznačne vyplýva že z tohto účtu hradila splátky na úver z home creditu, splátky na klimatizáciu, všetky poplatky týkajúce sa domácnosti. Po rozvode strany sporu až do predaja rodinného domu zdieľali spoločnú domácnosť. Žalobkyňa aj naďalej hradila všetky výdavky spojené s chodom domácnosti. Potvrdila, že žalovaný v tom období hradil energie a splátky hypotéky, teda od rozvodu do predaja domu. K úverom pod bodom 1-4 zo žaloby uviedla, že tieto po predaji nehnuteľnosti všetky vyplatila zo svojich finančných prostriedkov. Považovala za potrebné dodať, že samotný žalovaný mal úmysel zobrať si úver, čo preukazuje emailová správa, z ktorej vyplýva, že žalovaný sám zisťoval

informácie ohľadom možnosti poskytnutia úveru. Všetky ich brala žalobkyňa, nakoľko žalovanému by úver neposkytli. K údajnej disparite podielov na vyporiadanie BSM uviedla, že mala dlhšie obdobie vyšší príjem ako žalovaný, k čomu doložila ročné vyúčtovanie dane. K tomu ešte poznamenala, že žalovaný bol dva a pol roka nezamestnaný (od 11/2016 do 5/2018), jedná sa o obdobie po roku 2017, kedy dostal pri ukončení podnikania sumu vo výške cca 20.000,- eur a 8.000,- eur, o ktorých sa vyjadril, že mu vykryjú ten čas, kedy nebude pracovať. Mal živnosť, aj si za ten čas platil odvody, avšak reálne žiadnu činnosť nevykonával. V máji 2018 sa na živnosť zamestnal v automobilovej spoločnosti. Žalobkyňa potvrdila, že splátky hypotéky od rozvodu do predaja rodinného domu hradil žalovaný, avšak žalobkyňa platila všetky náklady na chod domácnosti, kde žili so žalovaný vrátane 2 spoločných detí. Čo sa týka domácnosti, túto aj po rozvode viedli ako predtým, teda žalobkyňa zabezpečovala a hradila zo svojho: stravu, hygienické potreby, čistiace prostriedky, a to aj pre žalovaného. V danom čase bol syn síce plnoletý, ale študoval na VŠ. Žalovaný na jeho výživu žiadnym spôsobom neprispieval. Finančne syna podporovala len žalobkyňa. Syn síce mohol na súde žiadať určenie výživného od otca, avšak nechcel sa s ním súdiť. Kvôli tomu predali aj saunu za sumu 650,- eur, ktorú žalobkyňa poskytla synovi, aby mal na zaplatenie ďalšieho štúdia, v danom období zmenil formu štúdia na externé, aby sa mohol zamestnať, čo však bolo vzhľadom na situáciu s COVIDOM obtiažne. Žalobkyňa namietla splatenie povoleného prečerpania vo výške 1.500,- eur z kúpnej ceny za motorové vozidlo, keď k splateniu povoleného prečerpania došlo v júli 2020, avšak kúpna zmluva bola uzavretá až 4.9.2020. K motorovému vozidlu Volkswagen Tiguan uviedla, že tento používala výhradne ona. Taktiež 1. akontáciu vo výške 3.000,- eur platila a to v hotovosti. Predajca jej je ochotný vystaviť potvrdenie. Akonáhle sa žalovaný dozvedel, že sa chce rozviešť, zobral jej kľúče od auta. Zablokoval jej prístup k účtu. Nastalo pre ňu teda náročné obdobie, kedy sa musela starať o domácnosť a o deti. Pracovala v Bratislave teda fungovanie bez auta bolo v danom čase pre ňu nepredstaviteľné. Toto obdobie preklenula operatívnym leasingom na auto, o ktorom žalovaný tvrdí, že jej ho odobrali, čo však nie je pravda, ona sama požiadala o ukončenie tohto leasingu a zakúpila si škodu fabia. Čo sa týka zoznamu hnutelných vecí, ktoré predložil žalovaný tvrdiac, že ho spísala žalobkyňa, toto poprela. Tento zoznam spísala sestra žalobkyne s cieľom dopomôcť stranám sporu k nejakej dohode. Predaj domu prebehol tak, že žalovaný si zobral všetky veci, ktoré považoval za hodnotné a viac sa v dome neukázal. Nebol pri sťahovaní, ani pri vypratávaní, dokonca všetky náklady súvisiace s odvozom na skládku hradila žalobkyňa. Veci, ktoré vedela, že patria žalovanému uložila žalobkyňa na vedľajší pozemok patriaci jeho matke. Nechcela ich vyhodiť, bála sa, že ju obviní, že mu ich zobrala. On ju však obvinil, že znehodnocuje daný pozemok. Žalovaný sa neukázal ani pri preberaní rodinného domu novými vlastníckmi. Inak by vedel, že viaceré z hnutelných vecí ostali v súlade s dohodou s novými vlastníckmi v nehnuteľnosti napr. lustre, ale aj chladnička, kuchynská linka, umývačka riadu. Nový vlastník im ako vďaka za to, že dom rýchlo vypratali, vyčistili a pripravili k odovzdaniu odoslal sumu 700,- eur na jej účet, že to majú aspoň za tú chladničku, došlo mu celej situácie ľúto. Tieto peniaze použila na nákup nových postelí pre deti. Išli bývať k rodičom žalobkyne, ktorí prerobili dom a poskytli im 2 izby na bývanie, nakoľko by nemali kam ísť.

26. Na otázky právneho zástupcu žalovaného na žalobkyňu, kedy bola uzavretá zmluva s Home creditom, žalobkyňa uviedla, že v januári 2020. Na otázku v súvislosti so žalobkyňou predloženým výpisom z účtu v Tatra banke či vie preukázať a boli realizované aj výbery z bankomatu aj zo súkromného aj zo spoločného účtu, žalobkyňa uviedla, že áno, boli realizované aj výbery z bankomatu a to žalobkyňou aj žalovaným, uvedené vyplýva z celoročného výpisu z jej súkromného účtu. K spoločnému účtu už nemá prístup, preto nemohla doložiť výpisy z tohto účtu. Na otázku koľko darovala deťom z daru od rodičov, žalobkyňa uviedla, že 5.000,- eur darovala deťom, 1.100,- eur ostal ako dar žalobkyne. Z tých 1.100,- eur boli s deťmi aj so žalovaným na dovolenke.

27. Žalovaný na pojednávaní poprel, že by bol dva a pol roka doma. Po skončení podnikania s reštauráciou vykonával cateringové služby. Príjem z tejto činnosti bol nepravidelný, preto začal pracovať pre automobilový priemysel ako živnostník. Jednalo sa o obdobie 3/4 roka, kedy bol žalovaný doma. Čo sa týka súm pri ukončení podnikania, jednalo sa o legálne príjmy, kedy s bratom šetřili peniaze na horšie časy, ktoré si následne rozdelili. K účtom uviedol, že svoj súkromný účet nemá. Má podnikateľský účet, povinnosť viesť tento podnikateľský účet mu vyplýva zo zákona, keďže je živnostník. Ďalej má spoločný účet, ktorého majiteľom bol žalovaný. Žalobkyňa mala k nemu dispozičné právo, ktoré v júli 2020 zrušil, kedy sa dozvedel, že sa žalobkyňa chce rozviešť. Žalovaný sa bál, že žalobkyňa zase zoberie nejakú pôžičku a prídu o dom. Čo sa týka úverov, žalovaný potvrdil, že v decembri 2018 si strany sporu zobrali úver v Tatra banke, ktorého zostatok bol 3.800 eur k 29.9.2020. Čo sa týka ostatných úverov, o týchto žalovaný nemal vedomosť. Zistil to náhodou, keď našiel upomienku v schránke. V tom čase sa manželka

divne správala. Našla si milenca a žalovaný mal podozrenie, že míňala peniaze na jeho potreby. Určite vedel, že mu zaplatila izbu v hoteli. Syn a sestra žalobkyne sa boli ráno v tom hoteli pozrieť. Syn sa vtedy na mesiac odsťahoval z domu, nakoľko nechcel so žalobkyňou bývať pod jednou strechou. Žalovaný poprel tvrdenie žalobkyne, že ona mala vyšší príjem. Žalovaný 22 rokov prevádzkoval reštauráciu. Nie všetky jeho príjmy boli však na účet. Bolo to aj v hotovosti. Takže neboli zohľadnené v daňových priznaniach, ale bol to jednoznačne on, kto mal vyšší príjem. Je zrejmé z hodnoty rodinného domu a pri porovnaní výšky príjmu žalobkyne, že väčšina išla z jeho príjmu. Tiguan nepoužívala len žalobkyňa. Žalobkyňa si nemusela brať operatívny leasing na nové SUV, mala ďalšie auto, ktoré mohla využívať a to Opel Astra. Čo sa týka príjmov žalovaného fungovali tak, že jeho príjmy z podnikania prichádzali na podnikateľský účet, na ktorom si ponechal sumu na odvody. Ostatné previedol na spoločný účet, z ktorého bol hradený celý chod domácnosti. Mal za to, že žalobkyňa vybrala zo spoločného účtu viac, než naň vložila. V období kedy začal COVID, žalovaný ostal bez príjmu. Vtedy mu mama dala (resp. požičala nakoľko tieto peniaze chcel žalovaný vrátiť, ale ona ich následne nechcela prijať) sumu 3.000,- eur, ktoré v hotovosti dal žalobkyňi a to po dvoch častiach najprv 1.500,- eur a potom 1.500,- eur. K údajnej starostlivosti žalobkyne o spoločnú domácnosť a o žalovaného po rozvode žalovaný uviedol, že od júla 2020 sa stravoval u svojej mamy, ktorá mu aj prala veci. Z plne zariadeného domu si žalovaný zobral gril (zakúpený z firemných peňazí, ktorý bol aj vedený v účtovníctve), kávovar, ktorý vyhral v tombole, reproduktor na bluetooth a blueray prehrávač pod televízorom. Pôvodný návrh žalovaného s domom bol taký, že jeho mama predá svoj rodinný dom, žalovaný by jej spravil bytovú jednotku v rámci ich rodinného domu, ktorý by mohol ostať deťom. S týmto riešením žalobkyňa nesúhlasila. Žalovaný však od júla 2020 všetko hradil sám (výživné, energie, nedoplatok na energiách, splátky hypotéky, spoločný úver), čo už ďalej nezvládal, preto museli dom predať.

28. Na otázky právneho zástupcu žalovaného kto zostavoval zoznam a naceňoval súpis hnuiteľných vecí, žalovaný uviedol, že mal za to, že to bola exmanželka. Sadli si za stôl, predložila zoznam, dohodli sa, že veci z izieb detí, skrine, televízor vyporiadať nebudú, že zostanú deťom. Na otázku či bolo možné z príjmu žalovaného a príjmu žalobkyne v období od 1/1/2020 do 3/11/2020 hradiť všetky výdavky spojené s bývaním aj chodom domácností vrátane úverov, o ktorých mal žalovaný vedomosť, žalovaný uviedol, že určite áno. Na otázky právnej zástupkyne žalobkyne v závislosti na jeho predchádzajúcu odpoveď, prečo mu podľa jeho vyjadrenia musela matka požičať 3.000,- eur, žalovaný uviedol, že to bolo v čase, keď fabriku zatvorili kvôli COVIDU. Na výzvu, nech sa žalovaný vyjadrí k hnuiteľným veciam, ktoré tvrdí, že má žalobkyňa ale žalobkyňa tvrdí, že ich má žalovaný napr. kosačka, čistič Karcher, žalovaný uviedol, že kosačka asi skončila u mamy žalovaného, tam chodil syn kosiť. Suma 150,- eur je zo zoznamu vedeného žalobkyňou.

29. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 19.01.2023 doplnila svoje vyjadrenie a uviedla, že úvery bola nútená zobrať, lebo v čase Covidu bol žalovaný bez príjmu. Všetko musela hradiť ona a nemala z čoho. Peniaze začal žalovaný posilať až od 1.4.2020. Navrhla, aby žalovaný vysvetlil prevod 600,- eur jeho bratovi pred rozvodom manželstva a ďalší prevod vo výške 4.000,- eur. Od júla 2020 jej žalovaný prestal akokoľvek prispievať na domácnosť. Na dcéru začal platiť až 29.9.2020, na syna neplatil vôbec. Čo sa týka sumy 6.000,- eur, ktorá jej bola zaslaná na jej účet, jednalo sa o odplatu za životnú poisťku, takú istú sumu obdržal aj žalovaný, ale nevedela, na aký účet.

30. Žalovaný na pojednávaní dňa 19.01.2023 doplnil svoje vyjadrenie a uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že bol začiatkom roka 2020 bez príjmu. V januári alebo februári 2020 mu mama požičala 2.400,- eur ( 2 x 1.200,- eur ) a taktiež dostal náhradu od štátu v sume 500,- eur. Platba vo výške 600,- eur bola platbou jeho bratovi za mobilný telefón, ktorý darovali dcére na narodeniny, ale kupoval ho jeho brat. Čo sa týka sumy 10.000,- eur, tieto si musel požičať od matkinej sestry, aby vyplatil leasingovej spoločnosti a tieto peniaze následne vrátil. V máji a júni 2020 chodili upomienky. Zase žalobkyňa bola v omeškaní so splácaním hypotekárneho úveru, tie musel zaplatiť a od júla 2020 neplatila nič, teda ani energie ani splátky na hypotéku, ani na spoločný úver. Toto všetko až do predaja domu hradil on. Priznal, že bol zaregistrovaný na zoznamke, ale to už bolo v čase keď bol podaný návrh na rozvod. Naozaj nevedel, kde žalobkyňa finančné prostriedky z úverov minula. Na domácnosť to určite neoblo. Je to zrejmé z výpisov z účtov. Žalovaný napr. za dva roky na seba neminul vôbec nič, všetko míňal na domácnosť.

31. Svedkyne J. M. J. S. P. na pojednávaní tvrdili vedomosť žalovaného o všetkých úveroch poskytnutých žalobkyňi, opísali finančne náročný spôsob života rodiny strán sporu napriek zlej finančnej situácii,

potvrdili výhradnú starostlivosť žalobkyne o spoločnú domácnosť a deti. Mali za to, že spoluvlastníkom traktora je okrem brata žalovaného aj žalovaný a profesionálne zariadenie kuchyne sa nachádza u brata žalovaného. Svedok D. L. uviedol, že je vlastníkom motorového vozidla Chrysler, že traktor Zetor kúpil na polovicu so susedom, že žiadne zariadenie kuchyne okrem pizza pece sa uňho nenachádza. Súd prihliadol na výpovede svedkov, napriek tomu, že sa jedná o blízkych rodinných príslušníkov strán sporu a nevzhladol dôvod, pre ktorý by nemali byť objektívni. Vzhľadom na protichodné výpovede svedkov o vlastníckom práve k Traktoru Zetor a motorovému vozidlu Chrysler súd vyhodnotil, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno čo do tvrdenia o vlastníckom práve žalovaného k týmto vozidlám.

32. Čestné vyhlásenia spoločných detí strán sporu V. L. J. U. L. ako dôkazné prostriedky súd nepripustil, keď z obsahu vyhlásení je zrejmé, že v plnom rozsahu kopírujú skutkové tvrdenia žalobkyne, dokonca sa na vyjadrenie žalobkyne zo dňa 14.04.2023 odvolávajú, preto ich súd nepovažoval za objektívne.

33. Zo zhodných tvrdení strán sporu súd zistil, že BSM vzniklo uzavretím manželstva strán sporu dňa 23.09.1995 a zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvoде manželstva dňa 03.11.2020. Medzi stranami nebolo sporné, že aktíva majetku tvoriaceho BSM predstavujú zostatky na účtoch žalovaného ku dňu zániku BSM. Nesporným tiež bolo zaradenie úveru na klimatizáciu a úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania medzi spoločné dlhy. Medzi stranami naopak bolo sporné, či záväzky z úverových zmlúv uzavretých žalovanou počas trvania manželstva predstavovali spoločné dlhy oboch manželov.

34. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

35. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

36. Na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vzťahujú zákonné ustanovenie § 143 až § 150 Občianskeho zákonníka a príslušná judikatúra. Súdna prax zastáva stanovisko, že v rámci komplexného riešenia majetkových vzťahov v rámci BSM sa zásadne vyporiadávajú aj ďalšie spoločné práva a povinnosti, vrátane spoločných pohľadávok a dlhov, analogicky s použitím § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie dlhov manželov podľa okolností prípadu možno vykonať prikázaním dlhu oboom stranám alebo prikázaním dlhu jednému zo strán. Ak bol spoločný dlh zaplatený až po zániku ich BSM, potom v prípade, že bol zaplatený pred rozhodnutím súdu o vyporiadaní, žiadnej zo strán sa k zaplateniu už neprikazuje. Je to v súlade so zásadou, že možno prikázať len existujúci majetok a nemožno teda rozhodnutím súdu /vo výroku/ prikázať už zaplatený dlh, či zaniknutú pohľadávku alebo zničenú vec. Pokiaľ sa niektorá zo strán po rozvoде manželstva podieľala na zaplatení spoločného dlhu už zo svojich výlučných prostriedkov do rozhodnutia o vyporiadaní, má právo na ich náhradu. Táto skutočnosť sa potom premietne do výroku o povinnosti jedného zo strán zaplatiť určitú finančnú čiastku druhej strane na vyrovnanie jej podielu. Rovnakým spôsobom však nemožno postupovať ohľadne dlhu, ktorý síce vznikol za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva, avšak vznikol zo zmluvy o úvere alebo pôžičke uzavretej len jedným z manželov samostatne. Dlh vzniknutý na základe takto uzavretej zmluvy o úvere a alebo pôžičke nie je spoločným záväzkom, ale záväzkom len toho z manželov, ktorý zmluvu uzavrel. Iba v prípade, že tieto finančné prostriedky boli vynaložené na kúpu určitej veci, t. j. že bola za ne získaná určitá majetková hodnota, patrí táto hodnota za splnenia ostatných podmienok uvedených v § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. K záväzku manžela, ktorý takýmto spôsobom zabezpečil finančné prostriedky, a ktorý je povinný ich vrátiť z titulu úveru alebo pôžičky, a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva ako na prínos vynaložený na spoločný majetok. Finančné prostriedky

tvoriace bezpodielové spoluvlastníctvo môže každý z manželov vyberať z účtu a používať pre bežnú spotrebu. Preto pri vyporiadaní BSM nemožno prihliadať k čiastkam, ktoré boli vybrané jedným z manželov z účtu a spotrebované za trvania manželstva, pokiaľ však nešlo o prostriedky vynaložené na výlučný majetok jedného z manželov alebo o prostriedky s ktorými bolo nakladané v rozpore s § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ide teda o posúdenie toho, či nakladanie s majetkom v konkrétnom prípade tvorí bežnú správu majetku. Na to, či právny úkon manžela je v zmysle § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka bežnou správou majetku v BSM, či ju presahuje, je treba posudzovať z konkrétnych majetkových pomerov manželov, a je treba prihliadnuť aj k všeobecným zvyklostiam. Výber finančných prostriedkov z účtu nie je neplatný právny úkon, a to ani v prípade, že sa vymyká bežnej správe spoločného majetku, avšak konkrétny výber finančných prostriedkov z účtu pokiaľ presahuje rámec bežnej správy, je treba zaradiť do vyporiadania BSM, to znamená, že k takémuto výberu súd neprihliada. V takomto prípade, na tom z manželov, ktorý takýto výber finančných prostriedkov uskutočnil, je dôkazné bremeno ohľadne toho, akým spôsobom s finančnými prostriedkami naložil. V prípade, že finančné čiastky spotreboval pre seba, či spôsobom ktorý nepredstavuje uspokojovanie potrieb rodiny, prípadne túto čiastku nespotreboval a ku dňu zániku BSM ňou disponoval, je treba finančné prostriedky vyporiadať ako súčasť BSM. Druhý z manželov, ktorý sa vyporiadanie takýchto výberov finančných prostriedkov domáha, nenesie dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že predmetné finančné prostriedky neboli ku dňu zániku BSM spotrebované. Jeho povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť sa obmedzuje len na preukázanie, že finančné prostriedky boli nadobudnuté počas trvania manželstva a druhým manželom z účtu vybrané, prípadne na vyjadrenie súhlasu alebo nesúhlasu pri zistení, akým spôsobom bolo s takto vybranými finančnými prostriedkami naložené. ( rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/65/2019 zo dňa 20.6.2019)

37. Ak si jeden z manželov požičiava od inej osoby peniaze a v zmluve o pôžičke vystupuje ako dlžník, je zo zmluvy v pôžičke zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Samotný záväzok jedného z manželov sa tak netransformuje na spoločný záväzok obidvoch manželov vo vzťahu k veriteľovi. Uznanie dlhu zo zmluvy o pôžičke, ktorej účastníkom bol iba jeden z manželov vyvolalo účinky iba voči jeho osobe. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júna 2019, sp. zn. 4 Cdo 28/2019, zdroj: nsud.sk, rozhodnutie nebolo oficiálne publikované, tvorba právnej vety: najpravo.sk)

38. Súd záväzkovo-právny vzťah jedného z manželov podľa žiadneho ustanovenia hmotného práva nemôže zmeniť na záväzkovo-právny vzťah obidvoch manželov ako dlžníkov veriteľa, ktorý nebol a ani nemohol byť účastníkom konania (sporu) o vyporiadanie BSM (viď rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cz 50/83, 3 Cz 18/89 a ďalšie). Preto ak si jeden z manželov požičiava od inej osoby peniaze a v zmluve vystupuje ako dlžník, je zo zmluvy v pôžičke zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Samotný záväzok jedného z manželov sa tak netransformuje na spoločný záväzok obidvoch manželov vo vzťahu k veriteľovi. ( rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 16CoCsp/37/2020 zo dňa 13.09.2022)

39. V prvom rade súd považoval za potrebné vysporiadať sa s návrhom žalovaného uplatniť disparitu podielov pri vyporiadaní BSM, ku ktorému súd konštatuje, že pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov. V niektorých prípadoch môžu byť tieto podiely určené v inom pomere. Určeniu iného než rovnakého pomeru podielov však musí predchádzať vyčerpávajúco zistený skutkový stav veci, z ktorého je možné dôvodnosť tejto nerovnosti jednoznačne vyvodiť. Pre úvahu o (ne)rovnosti podielov je významné, ako sa každý z manželov v priebehu manželstva staral o rodinu (spoločnú domácnosť alebo uspokojovanie spoločných potrieb) a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Odklon od princípu rovnosti podielov (tzv. disparita podielov) je však výnimočným postupom, ktorý musí byť odôvodnený konkrétnymi okolnosťami veci. Dôkazným bremenom je zaťažený ten z bezpodielových spoluvlastníkov, ktorý tvrdí, že tu sú skutočnosti, ktoré majú za následok, že sa neuplatní zásada rovnosti podielov. Výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní BSM jednému z bývalých manželov nemožno bez ďalšieho odôvodniť väčšími zásluhami na získaní majetku, bez toho, aby bol zohľadnený prínos druhého manžela pri starostlivosti o rodinu a obstarávanie spoločnej domácnosti. Ustálená judikatúra považuje za relevantný dôvod pre odchýlenie sa od zásady parity podielov napr. správanie jedného z manželov spočívajúce vo fyzickom alebo psychickom násilí voči druhému manželovi počas trvania manželstva, správanie jedného z manželov, ktorý krajne nezodpovedne narábal so spoločnými prostriedkami tak, že ich míňal na hazard alebo na alkohol a pod.

40. V prejednávanej veci je súd toho názoru, že zo skutkového stavu nemožno vyvodiť, že by tu boli také závažné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie takého výnimočného postupu, akým je odchylenie sa od princípu rovnosti (parity) podielov. Čo sa týka skutočnosti, ktorý z manželov mal počas manželstva vyšší príjem, táto nebola v konaní presvedčivo preukázaná, keď podľa tvrdení žalovaného časť príjmu z podnikania (prevádzkovania reštaurácie) nebola poukazovaná na účet ale v hotovosti a nebola zohľadnená v daňových priznaniach. Žalobkyňa takisto nepredložila listinné dôkazy preukazujúce výšku jej príjmu za celé obdobie trvania BSM, čo bolo taktiež dôvodom nemožnosti posúdenia, ktorý z manželov mal počas trvania manželstva vyšší príjem. Samotná žalovaným tvrdená skutočnosť, že mal oproti žalobkyni vyšší príjem (aj keby bola preukázaná), nemôže bez ďalšieho odôvodniť disparitu podielov v prospech žalovaného. Súd totiž prihliadol na skutočnosť, že to bola výlučne žalobkyňa, ktorá sa počas manželstva starala o spoločnú domácnosť a najmä o deti (ktoré tvrdenie žalobkyne žalovaný nespochybnil). Žalovaný tiež nepreukázal, že by to bola výlučne žalobkyňa, ktorá „neodôvodnene zadlžovala BSM“, keď súd pri vyporiadaní zohľadňoval len spoločné dlhy a nie výlučné dlhy žalobkyne. V konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odchylenie sa od zásady rovnosti podielov v prospech žalovaného.

41. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa musí týkať všetkého majetku existujúceho ku dňu jeho zániku. Pokiaľ došlo medzi rozvedenými manželmi k čiastkovej dohode vyporiadaní majetku, túto bez ďalšieho nemožno s poukazom na princíp zmluvnej autonómie považovať za neprípustnú. Hodnoty, ktoré boli čiastkovou dohodou platne vyporiadané neprichádza do úvahy, pri nadväzujúcom ďalšom vyporiadaní znovu vyporiadať, ani preskúmať správnosť ustanovení dohody o rozdelení časti spoločného majetku, prípadne spoločných záväzkov, či správnosť ustanovenia o vyrovnaní podielov v rámci tohto čiastočného vyporiadania. Vo vzťahu k predchádzajúcej čiastočnej dohode o vyporiadaní však treba neskôr prihliadať na to, ako boli v dohode premietnuté zásady vyplývajúce z § 150 OZ tak, aby kritériá uvedené v tomto ustanovení neboli neodôvodnene použité nejednotne. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 12. 8. 2021, sp. zn. 5Cdo/169/2019, zdroj: nsud.sk; tvorba právnej vety: najpravo.sk)

42. Hnuteľné veci: Súd prihliadol ku skutočnosti, že hnuteľné veci v BSM boli stranami sporu vyporiadané dohodou pred podaním žaloby o vyporiadanie BSM, preto k ich opätovnému vyporiadaniu nepristúpil. Existenciu dohody o vyporiadaní hnuteľných vecí patriacich do BSM žalovaný výslovne potvrdil (po predaji spoločného rodinného domu a rozdelení kúpnej ceny považoval za vyporiadané celé BSM vrátane hnuteľných vecí). Žalobkyňa ju síce výslovne nepotvrdila, ale existencia dohody vyplýva zo skutočnosti, že žiadne hnuteľné veci patriace do BSM v žalobe o vyporiadanie BSM neuviedla (uviedla len hnuteľné veci patriace žalovanému, ktoré mu slúžili na podnikanie, preto boli z BSM vylúčené). Z uvedeného dôvodu súd nepristúpil k vyporiadaniu vinárskeho zariadenia. Žalobkyňa navyše ani nepreukázala, že ním žalovaný disponuje, keď žalovaný uviedol, že elektrický mlynček na hrozno sa v súčasnosti nachádza v dispozícii otca žalobkyne. K sade nerezových súdov žalovaný uviedol, že po rozvode sa žalobkyňa a žalovaný dohodli, že každému z nich zostane 1 ks nerezového sudu. Žalobkyňa neskôr darovala svoj sud ich spoločnému synovi. Z uvedeného vyplýva, že u žalovaného sa ani nenachádza celá sada nerezových sudov, ale iba jeden. Zároveň žalobkyni zostal jeden nerezový sud, s ktorým naložila podľa svojho uváženia. Aj vinárske zariadenie súd považuje za vyporiadané dohodou, keď skutkové tvrdenia žalovaného súd považoval za preukázané, nakoľko žalobkyňa ich účinne nepoprela, keď sa k nim vôbec nevyjadrila. Keďže v zmysle dohody o vyporiadaní hnuteľných vecí motorové vozidlo Opel Astra a sauna ostali vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, aj výnos z ich predaja sa stal jej výlučným vlastníctvom, súd sumy vo výške 400,- eur a 650,- eur nevyporiadaval, keďže nepatrili do masy BSM.

43. Výnos z predaja chladničky, ktorá ostala v spoločnom rodinnom dome a odplatu za rýchle vypratanie, vyčistenie a prípravu k odovzdaniu domu vo výške 700,- eur, ktorý uhradil kupujúci žalobkyni súd považoval za výnos patriaci do BSM, keď aj rodinný dom patril do BSM a predávajúcimi boli obidvaja manželia. Výnos súd prikázal do vlastníctva žalobkyni s povinnosťou výplaty polovice sumy žalovanému.

44. Čo sa týka hnuteľných vecí vo výlučnom vlastníctve žalovaného nadobudnutých v súvislosti s jeho podnikaním financovaných z výnosov z podnikania (teda zo spoločných prostriedkov), medzi stranami sporu došlo počas pojednávania dňa 07.09.2023 k dohode, že žalobkyňa nadobudne do vlastníctva odsávač pilín, vrtačku a frézu a žalovaný nadobudne do vlastníctva hobľovačku, formátovaciu pílu a motorovú pílu, žalobkyňa preto na zohľadnení ich kúpnej ceny ako investície zo spoločných

prostriedkov do výlučného majetku žalovaného slúžiaceho na výkon povolania netrvala. Pokiaľ sa jedná o motorové vozidlo zn. Chrysler Grand Voyager, jeho vlastníkom je brat žalovaného, napriek tomu, že ho užíva so súhlasom vlastníka samotný žalovaný. Vozidlo bolo zakúpené pre účely podnikania žalovaného a jeho brata, preto nepatrilo do BSM a nebolo možné ho vyporiadať. V rámci ukončenia podnikateľskej činnosti žalovaného a jeho brata a následného finančného vyúčtovania sa vlastníkom vozidla stal brat žalovaného, preto nebolo možné zohľadňovať jeho hodnotu, prípadne prostriedky, za ktoré bolo nadobudnuté, pri vyporiadaní BSM (preukázané výpoveďou svedka D. L.). Čo sa týka traktoru ZETOR 7011 s dvojkolesným príviesným vozíkom, žalobkyňa nepreukázala existenciu vlastníckeho práva žalovaného k tomuto vozidlu, ani že by sa žalovaný na kúpe vozidla finančne podieľal, prípadne že by bol používaný na spoločné podnikanie. Z výpovede svedka D. L. mal súd za preukázané, že práve on je jeho vlastníkom (podporným dôkazom je list UNIQA poisťovne, a.s. adresovaný D. L., ktorý uzatváral povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - Zetor 7000). Z uvedeného dôvodu nie je možné zahrnúť traktor do vyporiadania BSM. Ostatné huteľné veci (kuchynské zariadenia - Zariadenie pre gastronómiu, Infražiaríče, vybavenie kuchyne a profesionálne sporáky, profesionálne fritézy) taktiež nebolo možné žiadnym spôsobom zohľadniť pri vyporiadaní BSM, keď v konaní bolo preukázané, že všetky tieto zariadenia (okrem pokazenej pizza pece, ktorou disponuje brat žalovaného) boli vyhodené v rokoch 2016 a 2019, pretože boli nefunkčné a bez trhovej hodnoty. Čo sa týka pizza pece svedok D. L. potvrdil, že sa nachádza v jeho garáži, takže tvrdenie žalovaného, že pec bola vyhodená nebolo preukázané. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie polovice z jeho spoluvlastníckeho podielu vo výške 250,- eur (hodnotu pece v sume 500,- eur určila žalobkyňa) žalobkyňi, keď pizza pec bola zakúpená zo spoločných prostriedkov (ktorými sú v zmysle ustálenej judikatúry aj výnosy z podnikania jedného z manželov) do vlastníctva žalovaného (a jeho brata), keďže slúžila na ich podnikanie, preto je povinný polovicu zo svojho spoluvlastníckeho podielu na veci žalobkyňi nahradiť.

45. Zostatok na podnikateľskom účte žalovaného v Tatra banka, a.s., č. ú. P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 3.472,55 eur ku dňu zániku BSM (preukázané potvrdením banky) súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného s povinnosťou výplaty voči žalobkyňi vo výške polovice zostatku. Uvedené finančné prostriedky na účte žalovaného patrili do BSM, preto ich súd vyporiadal tak, že ich žalovanému prikázal do vlastníctva. Žalobkyňa má nárok na polovicu zostatku, čo napokon žalovaný nerozporoval. Totožné platí o zostatku na účte vedenom na meno žalovaného (oboma stranami sporu označovaný ako spoločný účet) v Tatra banka, a.s., č. ú. P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 3.674,88 ku dňu zániku BSM.

46. Úver v Tatra banka, a.s. so stavom ku dňu 3.11.2020 vo výške 3.452,15 eur (ku dňu vyhlásenia rozsudku splatený žalovaným). Súd považoval nárok žalovaného na náhradu polovice sumy, ktorú po rozvedení manželstva zaplatil na tento úver za oprávnený, keď súd vyhodnotil, že sa jednalo o spoločný úver, čo napokon uviedla v žalobe samotná žalobkyňa, ktorá tento zaradila medzi „spoločné dlhy“, ktoré neboli medzi stranami sporu vysporiadané, ktoré vznikli za trvania manželstva a prostriedky z nich boli použité na spoločnú domácnosť, spoločné huteľné veci a bežné potreby. Žalobkyňa až následne, v priebehu konania začala popierať, podľa názoru súdu účelovo, ako reakciu na postoj žalovaného k dlhom žalobkyne, že by sa jednalo o spoločný dlh a že ním žalovaný pokrýval svoje dlhy z podnikania.

47. Úvery v Home Credit vo výške 8.298,41 eur, úver v Tatra banke a.s. vo výške 2.373,- eur, povolené prečerpanie na bežnom účte v ČSOB, a.s. vo výške 812,75 eur a 1.000,- eur (ako boli označené v žalobe), prípadne ako boli označené v záverečnej reči: ČSOB - kreditná karta a povolené prečerpanie vo výške 1913,14 eur, Tatrabanka - úver vo výške 2133,- eur, Tatrabanka - povolené prečerpanie vo výške 470,34 eur, úver čerpaný v januári 2020 zo spol. Home Credit vo výške 8491,34 eur - súd nepovažoval na rozdiel od žalobkyne za spoločné dlhy. Jednalo sa o záväzky žalobkyne, ktoré vznikli na základe zmlúv uzavretých výlučne žalobkyňou s jednotlivými veriteľmi.

48. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 26/2010 z 8.12.2010 - súd sa nestotožnil s právnym rozborom nálezu právnou zástupkyňou žalobkyne, z ktorého má vyplývať, že „Ústavný súd Slovenskej republiky považuje záväzok jedného z manželov bez súhlasu druhého manžela za spoločný záväzok“. Ústavný súd SR v predmetnom náleze takýto právny názor výslovne neuviedol, ani sa z odôvodnenia nálezu tento právny názor nedá vyvodiť. ÚS SR sa v náleze vôbec nezaoberal skutočnosťou, či zo zmluvy uzavretej jedným z manželov vzniká spoločný záväzok oboch manželov.

V danej veci sa jednalo o posúdenie existencie právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí ako základnej podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 145 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

49. Samotná žalobkyňa citovala časť odôvodnenia nálezu: „Na jednej strane stojí skutočnosť, že v zmysle staršej judikatúry (od ktorej sa najvyšší súd neodklonil) ide len o záväzok manžela sťažovateľky, čo viedlo najvyšší súd k záveru, že nešlo o vybavovanie vecí týkajúcich sa spoločných vecí. Na druhej strane je však právnym dôsledkom tohto úkonu právny stav, že v prípade nesplnenia tohto záväzku manželom sťažovateľky sa veriteľ môže domáhať v exekučnom konaní uspokojenia svojej pohľadávky aj z majetku patriaceho do BSM, teda napr. predajom spoločných vecí - hnutelných či nehnuteľných tvoriacich masu BSM (§ 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z tohto pohľadu sa nesporne javí, že účinky tohto právneho úkonu (pristúpenie k záväzku) sa môžu prejavíť aj vo sfére spoločných vecí tak, ako to má na mysli práve § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že samotný právny úkon (dohoda o pristúpení k záväzku) zaväzuje len manžela sťažovateľky.“, ktorý však hovorí v jej neprospech: .. „Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že samotný právny úkon (dohoda o pristúpení k záväzku) zaväzuje len manžela sťažovateľky.“, z čoho jednoznačne vyplýva, že sa jednalo o záväzok manžela, ktorý zmluvu uzatvoril a nie o spoločný záväzok. V konečnom dôsledku vzhľadom na odlišné skutkové okolnosti sa nález na prejednávajúcu vec nedá vôbec aplikovať, keď predmetom konania, v ktorom bola podaná ústavná sťažnosť, bolo určenie (relatívnej) neplatnosti právneho úkonu (Dohody o pristúpení k záväzku) uzavretého jedným z manželov pre nedostatok súhlasu druhého manžela. V prejednávanej veci však platnosť úverových zmlúv uzavretých žalobkyňou nie je sporná. Navyše žalobkyňa svoje záväzky splnila (všetky dlhy vyplatila), preto situácia opisovaná v náleze že „v prípade nesplnenia tohto záväzku manželom sťažovateľky sa veriteľ môže domáhať v exekučnom konaní uspokojenia svojej pohľadávky aj z majetku patriaceho do BSM, teda napr. predajom spoločných vecí,“ nemôže vôbec nastať. Žiadne právne účinky zmlúv o úvere uzavretých žalobkyňou vo sfére spoločných vecí nemôžu nastať ani nenastali. Súd považuje za potrebné dodať, že prípadná nevedomosť žalovaného o úveroch nemá žiaden vplyv na skutočnosť, že sa jedná o záväzky žalobkyne. Teda aj keby žalobkyňa preukázala, že žalovaný o všetkých úveroch vedel (ako to uviedli svedkyne, ktorých výsluch navrhla žalobkyňa) neznamená to automaticky, že sa jedná o spoločný dlh, relevantný je spôsob použitia prostriedkov z úveru.

50. Keďže sa nejednalo o spoločné dlhy, žalobkyni nevznikol nárok na nahradenie polovice sumy, ktorou vyplatila všetky vyššie uvedené úvery. Jednalo sa o výlučné finančné prostriedky žalobkyne, ktorá má nárok na náhradu polovice sumy v prípade, ak preukáže ich použitie na spoločnú vec v BSM. Súd mal za preukázanú úhradu sumy vo výške 1.654,- eur z výlučných prostriedkov žalobkyne na spoločnú hypotéku a tiež spotrebovanie sumy vo výške 1.319,83 eur za potraviny, vo výške 169,82 eur za lieky, 679,90 eur za pohonné hmoty (všetko za obdobie od poskytnutia úveru v Home credit dňa 23.01.2020 do zániku BSM dňa 03.11.2020). Náklady za potraviny, lieky a pohonné hmoty súd považoval za nevyhnutné náklady na bežný chod domácnosti a základné potreby. V konaní bola preukázaná nepriaznivá finančná situácia strán sporu a to minimálne od roku 2016, ktorú ako žalobkyňa tak aj žalovaný riešili prostriedkami z úverov a pôžičiek. Samotný žalovaný potvrdil existenciu zlej finančnej situácie tým, že v januári 2020 bol nútený požičať si prostriedky od svojej mamy, v predchádzajúcom období ešte počas prevádzkovania reštaurácie si požičiaval od svojho brata, úmysel uzatvoriť ďalšiu zmluvu o úvere preukazuje jeho e-mailová komunikácia s pracovníčkou Tatra banka, a.s. zo dňa 29.05.2020. Rodina strán sporu ešte počas trvania manželstva dlhodobo viedli finančne nákladný život, na ktorý nemali dostatok vlastných prostriedkov, čo riešili opakovaným zadlžovaním sa. Žalovaný síce preukázal, že od júla 2020 platil splátky hypotekárneho úveru, ale neuviedol, z akého účtu boli splátky hradené v predchádzajúcom období, v duplike dokonca pripustil, že vklady vo výške 1.654,- eur na účet Slovenskej sporiteľne, a.s. boli platbami na splátky hypotekárneho úveru. Žalovaným tvrdenú skutočnosť, že sa mohlo jednáť o vklady zo spoločného účtu súd nepovažoval za účinné popretie skutkového tvrdenia žalobkyne, ale len o domnienky. Keďže žalovaný neposkytol súdu dostatočne určité skutkové tvrdenie o pôvode splátok hypotekárneho úveru z obdobia od januára 2020 do júna 2020, súd považoval sumu vo výške 1.654,- eur za preukázanú ako hradenú z výlučných prostriedkov žalobkyne na spoločný úver, preto má žalobkyňa nárok na nahradenie polovice tejto sumy. Súd taktiež zaviazal žalovaného na zaplatenie polovice zo sumy predstavujúcej náklady žalobkyne na potraviny, lieky a pohonné hmoty ako náklady nevyhnutné na bežný chod domácnosti. V tejto časti totiž žalobkyňa preukázala použitie prostriedkov z úveru na bežnú spotrebu v rámci rodiny, spoločnej domácnosti. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe dokonca použil prostriedkov žalobkyňou na spoločnú domácnosť výslovne nepoprel, len namietal, že použitie na bežnú spotrebu v rámci rodiny nepreukázala a zároveň uviedol: „netvrdím, že peňažné prostriedky nemohli byť

použitie na domácnosť, ale žiadam predloženie čitateľných dokumentov k bankovému účtu“. Uvedené náklady za potraviny, lieky a pohonné hmoty mal súd preukázané výpismi z účtu žalobkyne vedeného v Tatra banka, a.s. Výpisy z ČSOB, a.s. obsahovali len údaje o prijatých a vybratých sumách (čerpanie úveru, splátka úveru), nepreukazovali reálne na čo boli sumy použité.

51. K tvrdeniu žalobkyne, že „si za tieto prostriedky nekúpila žiadne veci osobnej potreby, čo jednoznačne preukazujú výpisy z účtov“ súd poukazuje na nasledovné platby na veci osobnej povahy ako oblečenie, kozmetika, kultúrne podujatia: Bershka, Parfumerie Douglas, H&M, Celio, Yves Rocher, Tally Weij, Dracik, Zara, predpredaj.sk, Gate, Elitedate, Alltoys, Mohito, Orsay, Panta Rhei, Hotel Devín, Vega Plus, s.r.o. Donovaly, Secret Shoes, Intersport, Shein.com, BiJou Brigitte, Tiger Shoes Slovakia, Coco beauty Studio, ticketlive.sk, Gino Rossi, Perfect Style Studio, IQOS Dustream, Tezenis, Reserved, Stradivarius). Výpisy z účtu predložené samotnou žalobkyňou popierajú jej vlastné tvrdenia, že všetky prostriedky nadobudnuté z úverov boli použité na spoločnú domácnosť so žalovaným. Práve naopak, výpismi bolo preukázané, že žalobkyňa za danej finančnej situácie nanajvyš nehospodárne nakladala s financiami, keď opakovane, aj niekoľkokrát za mesiac nakupovala oblečenie a kozmetiku. Nedá sa tak nestotožniť sa s názorom žalovaného: „Navrhovateľka tak nepreukázala, že by sporné úvery spotrebovala výlučne na chod domácnosti, ale práve naopak spotrebovala ich aj (pozn. súdu) na svoju osobnú potrebu. Takéto nakladanie s peňažnými prostriedkami poskytnutými z úverov sa nemôže považovať za hospodárne v prípade, ak navrhovateľka mala pocit, že majú finančné ťažkosti. V prípade finančných ťažkostí si nikto nezoberie úver s tým, že veľkú časť týchto peňažných prostriedkov minie na veci osobnej potreby, ktoré nie sú tak zásadné pre život.“ Výdavky žalobkyne na veci výlučne osobnej povahy popierajú aj nasledovné tvrdenie žalobkyne: „Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný viedli spoločne finančne náročný spôsob života, z prostriedkov z načerpaných úverov profitoval žalovaný rovnako ako žalobkyňa a preto je potrebné dlhy zahrnúť do vyporiadania BSM“. V konaní bol preukázaný pravý opak, teda že žalovaný neprofitoval z prostriedkov z úverov rovnako ako žalobkyňa, bola to žalobkyňa, ktorá prostriedkami z úverov v nezanedbateľných položkách financovala aj veci, ktoré pri danej finančnej situácii, neboli nevyhnutné a preukazujú tak nehospodárne nakladanie žalobkyne s finančnými prostriedkami.

52. Aj ďalšie tvrdenie žalobkyne „Opätovne poukazujeme na to, že z účtu žalovaného ani zo spoločného účtu neboli hradené vôbec žiadne náklady na domácnosť ako sú potraviny, čistiace prostriedky, oblečenie, a pod. - toto všetko bolo hradené vždy len z účtu žalobkyne.“ Bolo žalovaným vyvrátené, keď žalovaný preukázal, že zo spoločného účtu boli v mesiaci január 2020 hradené potraviny vo výške 368,08 eur, v mesiaci február 2020 vo výške 398,35 eur a v mesiaci marec 2020 vo výške 330,97 eur. Ďalší argument v neprospech tvrdenia žalobkyne je to, že žalovaný poslal zo svojho podnikateľského účtu na ich spoločný účet v mesiaci január 2020 sumu vo výške 500,- eur, v mesiaci február 2020 sumu vo výške 1.000,- eur a mesiaci marec 2020 sumu vo výške 950,- eur, čím je vyvrátené tvrdenie žalobkyne, že žalovaný sa v čase pandémie nepodieľal na hospodárení v domácnosti a všetky náklady musela znášať ona.

53. Čo sa týka platby vo výške 3.000,- eur zaslanej dňa 15.7.2020 synovi strán sporu a ostatné platby adresované deťom strán sporu súd ich pri vyporiadaní BSM nepovažoval za oprávnené výdavky žalobkyne, na ktorých úhrade by sa mal žalovaný podieľať, keď účel platieb „učenie hospodáreniu s peniazmi“ sa pri finančnej gramotnosti oboch strán sporu zdá byť až absurdným. (Napriek dlhodobu nepriaznivej finančnej situácii rodina viedla finančne nákladný život, čo potvrdzujú slová samotnej žalobkyne: „Finančná situácia našej rodiny bola dlhodobu nepriaznivá a to už v čase, kedy odporca so svojím bratom prevádzkoval reštauráciu na Hrade Červený Kameň. Ako rodina sme často absolvovali spoločné dovolenky, ktoré boli finančne náročné a na ktoré si už v tom čase odporca finančné prostriedky podľa jeho vyjadrení požičiaval od svojho brata a následných tržieb mu ich splácal... Napriek finančnej situácii, v ktorej sme sa ako rodina nachádzali sme naďalej žili finančne nákladným životom. Absolvovali sme viacero letných a zimných dovolení v zahraničí a na Slovensku.“). Žalobkyňa argumentovala, že finančne podporovala spoločného syna len ona, avšak robila tak dobrovoľne, ak mal plnoletý syn za to, že má nárok na výživné od otca, mohol a mal podať žalobu na určenie výživného.

54. Súd považoval za oprávnený nárok žalovaného na zaplatenie polovice nákladov vynaložených po zániku BSM na splátky hypotekárneho úveru vo výške 1.739,25 eur, (splátka zo dňa 23.11.2020 vo výške 347,85 eur, splátka zo dňa 23.12.2020 vo výške 347,85 eur, splátka zo dňa 22.01.2021 vo výške 347,85 eur, splátka zo dňa 23.02.2021 vo výške 347,85 eur, splátka zo dňa 23.03.2021 vo výške 347,85

eur), platby za internet výške 120,18 eur (úhrada vo výške 40,06 eur zo dňa 18.01.2021, úhrada vo výške 40,06 eur zo dňa 18.02.2021, úhrada vo výške 40,06 eur zo dňa 18.03.2021) náklady spojené s bývaním vo výške 1.213,20 eur, spolu vo výške 3.072,63 eur. Súd konštatuje, že všetky platby sú preukázané listinnými dôkazmi, a to prehľadmi pohybov na bankovom účte.

55. Súd nevyhovel návrhu žalobkyne, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie polovice nákladov vynaložených po zániku BSM na splátky hypotekárneho úveru vo výške 695,70 eur, platby za televíziu a internet vo výške 80,- eur, keďže žalobkyňa nepreukázala úhradu týchto prostriedkov listinnými dôkazmi (Z výpisov z bankového účtu žalobkyne za obdobie od 01.03.2023 do 30.05.2021 nebolo možné žalobkyňou uvádzané sumy priradiť k jednotlivým platbám.) Náklady spojené s bývaním vo výške 485,20 eur, náklady na domácnosť vo výške 350,- eur mesačne (s prihladením na tvrdenie žalovaného, že od júla 2020 sa stravoval u svojej matky, ktorá mu aj prala bielizeň, ktoré tvrdenie žalobkyňa nevyvrátila) a náklady spojené s vypratím spoločnej nehnuteľnosti vo výške 1.150,- eur žalobkyňa nielenže nepreukázala, ale ani len nešpecifikovala.

56. Súd nevyhovel návrhu žalovaného na náhradu polovice sumy spotrebovanej na podnikanie žalobkyne vo výške 9.958,17 eur, keď tieto finančné prostriedky neboli vynaložené na osobný majetok žalobkyne, práve naopak boli spotrebované za trvania manželstva a to so súhlasom oboch manželov.

57. Čo sa týka návrhu žalovaného na zohľadnenie výberu sumy vo výške 300,- eur v deň vyhlásenia rozsudku o rozvoде manželstva, súd ho nepovažoval za dôvodný, keď spôsob hospodárenia žalobkyne ale aj žalovaného predstavoval nespočetné vzájomné výbery, vklady, prevody finančných prostriedkov z/na spoločný účet, podnikateľský účet žalovaného, súkromný účet žalobkyne, z čoho súd vyvodil, že sa jednoznačne jednalo o obvyklý spôsob hospodárenia v rámci spoločnej domácnosti počas celého manželstva (čo preukazujú výpisy z jednotlivých účtov) nepresahujúci rámec bežnej správy majetku, preto ho nepovažoval za neoprávnený výber a v rámci BSM ho nevyporiadaval. Totožné platí aj pre sumu vo výške 900,- eur, ktorú podľa žalovaného žalobkyňa v mesiaci máj až júl 2020 previedla zo spoločného účtu na svoj súkromný účet.

58. Súd tiež nezohľadňoval pri vyporiadaní sumu vo výške 600,- eur, keďže žalovaný preukázal spotrebovanie tejto sumy na darček pre dcéru strán sporu (mobilný telefón) ani sumu vo výške 10.000,- eur, ktorú žalovaný použil na vrátenie pôžičky, ktorú mu poskytla sestra jeho matky p. F. Y., na predčasné vyplatenie leasingu na motorové vozidlo zn. Volkswagen Tiguan. Po predaji predmetného motorového vozidla žalovaný vrátil sumu vo výške 10.000,- eur p. F. Y. za účelom splatenia pôžičky (preukázané čestným prehlásením F. Y., podporené celkovými časovými súvislosťami čo do predčasného ukončenia leasingovej zmluvy a uzavretia kúpnej zmluvy a následného vyplatenia kúpnej ceny).

59. Po zohľadnení vyrovnacích podielov za majetok prikázaný tej ktorej strane sporu a zohľadnení platieb z výlučného majetku manželov na spoločný, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 2.277,40 eur

= rozdiel medzi sumou vo výške 7.515,45 eur, ktorú mal žalovaný zaplatiť žalobkyňi (jednotlivé sumy uvedené už ako polovica, na ktorú má žalobkyňa nárok):

787,50 eur za úver na klimatizáciu + 1.736,28 eur za zostatok na účte žalovaného v čase zániku BSM + 1.837,44 eur za zostatok na druhom účte žalovaného v čase zániku BSM + 1.117,95 eur za výnos z predaja VW Tiguan po odpočítaní 10.939,22 eur splatených leasingovej spoločnosti, sumy vo výške 650,- eur zaplatených na školné pre syna a sumy 3.674,88 eur, ktorá suma už bola zohľadnená pri vyporiadaní ako zostatok na účte žalovaného + 1.911,78 eur ako náhrada za platby z výlučných prostriedkov žalobkyne z úverov na splátky hypotekárneho úveru a domácnosť + 125,- eur za pizza pec ako vec vo vlastníctve žalovaného zakúpenú za spoločné prostriedky v BSM

a sumou vo výške 5.238,05 eur, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému (jednotlivé sumy uvedené už ako polovica, na ktorú má žalovaný nárok):

350,- eur za nerozdelený výnos z predaja hnutelných vecí v spoločnom rodinnom dome + 1.625,65 eur za splátky na úver poskytnutý ŠFRB + 1.726,08 eur za splátky na spoločný úver poskytnutý Tatra bankou, a.s. + 1.536,32 eur za náklady hradené žalovaným na spoločný hypotekárny úver a náklady na spoločný rodinný dom.

60. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len

čiasťočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. Rozhodnutie o náhrade trov konania v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov má svoje špecifiká spočívajúce v tom, že rozhodnutie o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželstva je v záujme oboch strán sporu, ktoré sú povinné vyporiadanie uskutočniť. V konaní o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov ide o tzv. iudicium duplex (konanie, v ktorom majú strany sporu tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného, teda žalobu môžu podať obidve strany, súd nie je viazaný žalobou). Pri stanovení úspechu s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nie je možné vychádzať z toho, kto podal žalobu, kto sa ako v konaní bránil ale úspech alebo neúspech v konaní je až v tom, akého podielu sa komu dostane. Nedá sa preto povedať, že plný úspech má ten, kto podal žalobu o vyporiadanie. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keď obidve strany boli pri vyporiadani jednotlivých položiek čiastočne úspešní a aj čiastočne neúspešní (napr. nezaradenie dlhov žalobkyne medzi pasíva v BSM predstavuje neúspech žalovanej, náhrada nákladov na niektoré žalobkyňou hradené položky predstavuje neúspech žalovaného) s poukazom na skutočnosť, že v danej veci nie je možné úplne presne percentuálne, prípadne zlomkom vyhodnotiť úspech tej ktorej strany.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.